

ὑπόθεσις νομική, κατὰ τοὺς νόμους οὕτως ἔχει: Ὁ χριστιανὸς ζεῖδης ἀφοῦ τουρκίση, ἂν ἀποθάνῃ ὁ πατήρ τοῦ ζεῖδῃ χριστιανὸς ἄμιρ, δὲν τὸν κληρονομεῖ. Καὶ ὁ ζεῖδης χριστιανός, ἂν ἡ τῆς χριστιανῆς χίνδι, ἀφοῦ τουρκίση, ἂν ἡ χίνδι, χριστιανὴ οὐσα, ἀποθάνῃ, ὁ ζεῖδης δὲν τὴν κληρονομεῖ. Καὶ τοῦ χριστιανοῦ ζεῖδῃ ὁ υἱός, ἄμιρ χριστιανός, ἂν τουρκίση, ὁ ζεῖδης χριστιανὸς ὢν, ἂν ἀποθάνῃ, ὁ ἄμιρ δὲν κληρονομεῖ τὸν ζεῖδῃ πατέρα του. Καὶ ἂν ὁ ζεῖδης μουσουλμάνος ζῇ, καὶ ὁ υἱὸς του χριστιανὸς ἄμιρ ἤθελεν ἀποθάνει, χωρὶς νὰ τουρκίση, ὁ ζεῖδης τοῦρκος δὲν τὸν κληρονομεῖ. Κατ' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς τέσσαρας φετβάδες θέλει διορίζονται καὶ ἐνεργοῦνται αἱ κληρονομίαι τῶν βλάχων ὅπου ἤθελον τουρκίσει . . .».

434

1775. Φιρμάνιον Ἰουνίου, σ. Χαμητ Α', περὶ ἀπαλλαγῆς φόρων τῶν Δωδεκανησίων,
ἐν 179, σ. 434-436 καὶ ἐν 370, σ. 342-344.

435

1775. Καταστατικὸν τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Λιβόρνῳ ὀρθοδόξων Ἑλλήνων,
τῆς 2 Ὀκτ., ἐν 108· πρβλ. καὶ ἐν 358, σ. 97-100.
... κεφ. Ε', «... Θέλει εἶναι χρέος του (τοῦ ἱερέως) ἀπαράιτητον, νὰ μὴν ἀνακατεύεται εἰς κανένα προᾶγμα ὅπου ἀνήκει εἰς τὴν Συναδελφότητα, τῆς ὁποίας ἡ οἰκονομικὴ διοίκησις εἶναι παντάπασιν κεχωρισμένη ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς του. ... Τοῦ εἶναι ἀποφασιστικὰ ἐμποδισμένον, τὸ νὰ προσπαθῇ ὅπου οἱ ψυχασταγοῦντες νὰ τοῦ ἀφίσουν εἰς ταῖς διαθήκαις τους τίποτε πρὸς ὠφέλειαν ἐδικήν του, ἢ τοῦ μοναστηρίου, ἢ ἄλλου ἱεροῦ τόπου. ... Καὶ θέλει εἶναι πρὸς ὠφέλειαν ταύτης τῆς ἐν Λιβόρνῳ τῆς Γραικῶν Ἐκκλησίας ὅλα τὰ λεγὰτα ἢ ἄλλαι διαταγαὶ ὑστερινῆς θελήσεως ἐκ τοιαύτης φύσεως (ἤτοι παρακινήσεως) ὅπου ἤθελαν γίνεαι...».

436

1775. Χρυσόβουλλον Ἀλεξάνδρου βοεβόδα Ὑψηλάντου, Περὶ τάξεως κριτηρίων,
ἐν 202, σ. 592-598 καί, ὀρθότερον, ἐν 131, σ. 233-238.

437

1775. Χρυσόβουλλον τοῦ ἰδίου, Περὶ τῆς προτιμήσεως, κατὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων.
Ἐδ. ρουμανιστὶ ἐν 441· περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ κειμένου, πρβλ. 393, σ. 448 ἐπ.

438

1775. Χρυσόβουλλον τοῦ ἰδίου,
δι' οὗ ἐπικυρώνει «τὰς ὅσας διατάξεις ἔκαμεν εἰς τὴν τζάραν». Ἐν 369, τ. Γ' σ. 558-568,
ἐν 157, σ. 229-241 καί, ὀρθότερον, ἐν 131, σ. 239-243.